

Oči měla po mámě a dobrý srdce po svém tátovi.
Kdysi bývala terčem závidi, že byla čím chtěli ostatní být.
Pak táta odešel za štěstím a ona propadla hořkosti.
Máma jí dávala za vinu tu ztrátu, že kvůli ní se už nevrátí zpět.
A tak ji začala nesnášet.

Nejsi sám, kdo nemá zastání
a tak nás touha po uznání,
žene dál, až to jednou nezvládnem
pak touha v docenění překlopí se v nezájem.
Tíhou let, když zapomenete vnímat svět očima dítěte.
Údajně je to úkol až tý další dekády
a chyba minulý, co nechala to za zády.

Kluka, co měl svůj vlastní svět, vychovali v kouři z cigaret.
Ve škole se mu vždycky smáli, pak se stalo, co se muselo stát.
Už to nesnesl dál, nikdo ho vůbec nechápal.
A když nenašel podporu u táty, tak odešel a už se nevrátil.

Nejsi sám, kdo nemá zastání
a tak nás touha po uznání,
žene dál, až to jednou nezvládnem
pak touha v docenění překlopí se v nezájem.
Tíhou let, když zapomenete vnímat svět očima dítěte.
Údajně je to úkol až tý další dekády
a chyba minulý, co nechala to za zády.

Ten zas měl jinej cíl, než mu táta vytyčil.
Měl zkrátka své vlastní plány, chtěl prostě jen skládat a psát.
Tak se pak ve tvářích rodičů ztratil smích,
že místo slušného pracanta, vychovali takovýho parchanta.

Nejsi sám, kdo nemá zastání
a tak nás touha po uznání,
žene dál, až to jednou nezvládnem
pak touha v docenění překlopí se v nezájem.
Tíhou let, když zapomenete vnímat svět očima dítěte.
Údajně je to úkol až tý další dekády
a chyba minulý, co nechala to za zády.

Vyrostli jsme na lžích, neřešíme co bude dál.
Generace flákačů rostoucích pro kriminál.
Zklamání rodičů, co chtěli pro nás něco víc.
A těch, co věří, že štěstí je na stránkách učebnic.